24.2.3 9b (משנה ג2) → 11a (משנה ג2)

```
1. אוֹ בָכֶל אֱבֵן אֲשֵׁר יָמוּת בָּה בְּלֹא רְאוֹת וַיָּפֵּל עָלָיו וַיָּמֹת וְהוּא לֹא אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ רְעָתוֹ: במדבר לה, כג
   ב. וַאַשִּׁר יָבֹא אֶת רַעַהוֹ בַּיַער לַחָטֹב עַצִּים וְנְדְּחָה יָדוֹ בַּגַּרְזֶן לָכְרֹת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ וּמָצָא אֶת רַעַהוּ וָמַת הוּא יָנוּס אֶל אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶה וָחָי:דבּים יא,ה
                                                                          את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה: במדבר לה, יד
                                                                                 4. תָּכִין לְדָּ הַדֶּרֶדְ וְשָלַשְׁתָ אֶת גְבוּל אַרְצְּךְ אֲשֶׁר יַנְחִילְךְ ה' אֱלֹהֶיךְ וְהָיָה לָנוּס שָׁמָה כָּל רֹצֵח: דברים יט, ג
                                                                  יט, ד רבר הרצח אָשֶר יָנוּס שָׁמָה וָחִי אֲשֶר יַכֶּה אֶת רֵעהוּ בְּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹנֵא לוֹ מִתְּמֹל שִׁלְשׁם: דברים יט, ד
וֹהָצִילוּ הַעָּדָה אֵת הָרצֵחַ מִיִּד גֹּאֶל הַדָּם וְהַשִּיבוּ אַתו הָעַדָה אֶל עִיר מִקְלָטו אֲשֶׁר נָס שְׁמָה וְיָשֶׁב בְּה עַד מוֹת הַכֹּהַן הַגָּּדל אֲשֶׁר מְשֶׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֵן הַלְּדֶשׁ: במדבר לה, כה
                                                                                אָת בֵּצֵר בַּמְדַבָּר בָּאֵרַץ הַמִּישׁר לָראוּבֵנִי וְאֶת רָאמת בַּגּלְעֶד לַגְּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי: דברים ד, מג
                                                                   ַּגַּלְעָד קַרְיַת פַּעֲלֵי אָוֶן עַקבָּה מִדָּם: וּכְחַבֵּי אִישׁ גְּדוּדִים חֶבֶר כֹּהֲנִים דֶּרֶדְ יְרִצְחוּ שֶׁכְמָה כִּי זִמָּה עֲשׁוּ:הושע ו, ח-ט
                                           9. וְאֶת הַעָרִים אֲשֶׁר תִּתְנוֹ לְלָוְיָם אֶת שֶׁשׁ עָרִי הַמָּקְלָט אֲשֶׁר תִתְנוֹ לָנָס שְׁמָה הַרְצֵח וְעַלִיהָם תִתְנוֹ אַרְבָּעִים וּשְׁתִּים עִיר: במדבר לה, ו
                                                                                                סו. וייתנו לכלב את חברון כַּאֲשֵׁר דָבֶּר משָׁה וַיּוֹרֶשׁ מְשָׁם אֶת שְׁלֹשֵׁה בְּנֵי הַעֲנַק: שופטים א, כ
                                                                                                                     11. וְאֶת שְׂדֵה הָעִיר וְאֶת חֲצֵרֶיה נָתְנוּ לְכָלֵב בֶּן יְפַנֶּה בַּאֲחַזָּתוֹ: יהושע כא, יב
                                                                                                         12. וערי מָבְצַר הַצְּדִים צֶר וְחַמֶּת רַקָּת וְכְנֵּרָת: וַאֱדְמָה וְהַרַמָה וְחַצוֹר: יהושע יט, לה לו
                                            נו. לָנָס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יְרַצַח אֶת רַעָהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׁנֵא לוֹ מִתְּמֹל שְׁלְשׁוֹם וְנָס אֶל אַחַת מִן הְעָרִים הָאֵל וְחָי:־דברים ד,מב
                                                                                                                                     14. וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לְפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: דברים ד, מד
                                                                                                                              15. וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: בראשית לז, כא
                                                                                                                          ה. אָז יַבְדִּיל משֶה שָלש עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵן מְזְרְחָה שָׁמֶש: דברים ד, מא
                                                                                                              17. אֹהֶב כֵּסֶף לֹא יִשְׁבַּע כֵּסֶף וֹמִי אֹהֶב בֵּהָמוֹן לֹא תִבוּאָה גַּם זֵה הָבֵל:קהלת ה, ט
                                                                                                                                              18. מִי יִמֵּלֶל גָבוּרוֹת ה' יַשְׁמִיעַ כַּל תִּהְלַתוֹ: תהלים קו, ב
                                                                                                                                       19. הֶרֶב אֶל הַבַּדִּים וְנֹאָלוּ חֶרֶב אֶל גִּבּוֹרֵיהָ וָחָתּוּ:ירמיהו נ, לו
                                                                                   20. וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנִי אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:במדבר יב, יא
                                                                                                                  21. נוֹאַלוּ שׁרִי צען נְשָאוּ שׁרִי נִף הָתעוּ אָת מְצֵרִים פַּנַת שַבְטִיה: ישעיהו יט, יג
                                                                          ב. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׁמַחְתִּי בְּאמְרִים לִי בֵּית ה' וֵלֵך: עמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרִיךְ יְרוּשָׁלָם: תהלים קכב, א-ב
                                                                                                23. כִּי טוֹב יוֹם בַּחַצֵרִיךְ מָאָלֶף בַּחַרָתִּי הִסְתּוֹפֵף בִּבֵית אֱלֹהַי מִדּוֹר בִּאָהֶלִי רְשַׁע: תהלים פד, יא
                                                                                                                                              מוב וישר ה' על כֵן יוֹרָה חַטָּאִים בַּדְרֶך: תהלים כה, ח
                                                                                                       בא, יג שמות כא, יג שָּמָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לְיָדוֹ וְשַׁמְתִּי לְךְּ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָה: שמות כא, יג
                                                                                                             26. כַּאֲשֶׁר יֹאמֵר מְשֵׁל הַקַּדְמֹנִי מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשֵׁע וְיָדִי לֹא תִהְיֶה בָּךְ:שֹׁמֵר״א כד, יג
                                                                                                  ב. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם לֹא תֵלֶך עִמָּהָם לֹא תָאר אֶת הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא: במדבר כב, יב
                               2s. וַיָּבֹא אֱלֹהִים אָל בָּלְעָם לַיָּלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אָם לְקָרֹא לָךְ בָּאוּ הָאָנָשִׁים קוּם לָךְ אָתַם וְאַדְּ אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲדָבֵר אֵלֶיךְ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה: במדבר כב, כ
                                                                                        29. כֹה אָמֶר ה' גֹאַלָּדְ קִדוֹשׁ יִשִּׁרָאֵל אַנִי ה' אֵלהֵידְ מִלְמֵּדְדְּ לְהוֹעִיל מַדְרִיכֵּדְ בְּדֶרֶדְ תִּלְדְ: ישעיהו מח, יז
                                                                                                                                                 30. אָם לַלְצִים הוּא יַלִיץ וְלַעֲנַוִים יְתֵּן חֵן: משלי ג, לד
                     זנ. פֶּן יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ כִּי יֵחָם לְבָבוֹ וְהִשִּׁיגוֹ כִּי יִרְבֶּה הַדֶּרֶדְ וְהְכָּהוּ נָפֶשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט מָוֶת כִּי לֹא שֹֹגֵא הוּא לו מִתִּמוֹל שְׁלְשׁוֹם: דברים יט, ו
                                                                                                           שלחו זְקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשֶּׁם וְנְתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדְּם וְמֵת: דברים יט, יב. 32.
🥴 וְהַצִּילוּ הָעַדָה אֶת הָרֹצֵחַ מַיִּד גֹּאֵל הַדָּם וְהַשִּיבוּ אתו הָעֵדָה אֶל עִיר מַקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שְׁמָה וְיָשַׁב בָּה עַד מות הַכֹּהַן הַגְּדֹל אֲשֶׁר מָשַׁח אתו בְּשֶׁמֶן הַקְּדֶשׁ: במדבר לה, כה
       ב, וְנָס אֶל אַחַת מָהֶעָרִים הָאַלֶּה וְעָמֵד בֶּתָח שַׁעַר הָעִיר וְדָבֶּר בְּאָזְנֵי זְקְנֵי הָעִיר הַהִיא אֶת דְּבָרִיו וְאָסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֶלְיהֶם וְנָתָנוּ לוֹ מָקוֹם וְיַשֹׁב עַמֶּם: יהושע ב, ד
                                                                                                           נג, יט אַביו וְאָמוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֵל זְקְנֵי עִירוֹ וְאֵל שַׁעַר מִקְמוֹ: דברים כא, יט 35.
                                                           36. וְהַיֶּה הָעִיר הַקּרבָה אֵל הַחָלָל וְלָקחוּ זְקְנֵי הַעִיר הַהוֹא עָגָלִת בְּקַר אֲשֶׁר לֹא עָבַד בָּה אֲשֶׁר לֹא מַשְׁכָה בְּעל:דברים כא, ג
                                                                                       ב. דָבֶר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר תִּנוּ לָכֶם אֵת עָרֵי הַמְּקַלָט אֲשֵׁר דְבַּרְתִּי אֱלִיכֶם בְּיַד מֹשֵׁה:יהושע כ, ב - 37.
                                                                                                        38. דבר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הַאַרֶץ אָתַנוּ קשות וַיְּתָן אֹתַנוּ כְּמֵרַגְּלִים אֶת הָאַרֶץ: בּרֹאשִית מב, ל
                                                                   פּב. אָז נִדְבָּרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶת רֵעָהוּ וַיִּקְשֵׁב ה' וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זְכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ: מלאכי ג, טו
                                                                                                                                           40. יַדְבֶּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ: תהלים מז, ד
                                               41. וַיְּכָתב יְהוֹשֶׁעַ אֵת הַדְּבַרִים הָאָלֶה בְּסָפֶר תּוֹרֶת אֲלֹהִים וַיְּקָח אָבֶן גְּדוֹלָה וַיִּקְימֵה שָׁם תַּחַת הָאַלָּה אֲשֶׁר בְּמִקְדְשׁ ה': יהושע כד, כו
                                                                 שמחתיג, ט בְּיָד חְזָקָה הוֹצְאֶךְ ה' מִמְּצְרָיִם: שמחתיג, ט בְּיָד חְזָקָה הוֹצְאֶךְ ה' מִמְּצְרָיִם: שמחתיג, ט
```

- I משנה גב: classes of people who may or may not be liable for exile
 - a Blind:
 - i הי'י doesn't get exiled, as per מיעוט in v. 1
 - ii בבלי דעת (including ביני דעת in v. 5) ר"מ (includes מיעוט אחר מיעוט) ריבוי (includes מומא
 - 1 בבלי דעת :ר' יהודה is there to exclude מתכוין (as above)
 - b Enemy (שונא): excluded;
 - i ר' יוסי maintains that he is killed
 - 1 *Challenge*: there was no התראה
 - 2 *Answer*: מזיד/שוגג in re: ר' יוסי, who sees התראה as a clarifier of מזיד/שוגג (in re: חבר)
 - ii ד"ש. sometimes he is exiled
 - 1 If: it seems that he did it intentionally no גלות; else exiled
 - 2 Background (בדייתא) explains if the tool slipped from his hand אינו גולה if the wout אינו גולה אינו גולה
 - 3 contradiction: גולה ruled that he isn't גולה unless it comes completely out of his hand
 - (a) Resolution of "נכסק": if they are friends, if enemies, we suspect foul intentions אינו גולה
 - (b) Resolution of נשמט according to רבי (above, 2א), not exiled (as per יצא מקתו; to גולה, רבנן); to גולה

II משנה ד': locations of ערי מקלט

- a 6; 3 on each side of the ירדן, as per v. 3
 - i Note: the 3 on the east bank did not secure refuge until the 3 on the west bank were established
 - ii Ciites were aligned: גולן::קדש, רמות::שכם; בצר::חברון (v. 7)
 - 1 Note: it was equidistant from border to אדם, שכם to שכם שכם to border, as per v. 4
 - 2 Note: distant was also mitigated by intensity of murderers (in גלעד v. 8
 - (a) Tangent: Homiletic explanation of v. 8
 - 3 Challenge: there are 42 more cities (ערי הלויים יהושע כא) that operate as cities of refuge (v. 9)
 - (a) Answer (אביי): these six operate automatically, even שלא לדעת
 - 4 Question: is עיר מקלט an עיר מקלט? It belongs to כלב (vv. 10-11)
 - (a) Answer: he got the outskirts (v. 11); the city itself was עיר מקלט
 - 5 Question: עיר מקלט must be "midsize" איר מקלט must be "midsize"
 - (a) Answer: there are 2 cities called קדש
 - 6 Pickup: cities must be midsize, have markets and water access, surrounded by other towns and with inhabitants
 - (a) If: outer towns are dimished, we replenish; if population decrases, we resettle
 - (b) And: may not sell weapons (חכמים, ר' נחמיה permit), traps etc.
 - (i) All of this: to keep גואל הדם away from town+weapons as per v. 13
 - (ii) Consequently: if a student is גולה, his teacher must go with him (to live)
 - 1. Lesson: don't teach a potentiallylethal student!
 - (iii) And: if a teacher is exiled, his ישיבה must go with him
 - 1. Challenge: תורה protects you
 - 2. Answer1: that's only while studying
 - 3. Answer2: that's protection from מלאך המוות (story of ר' חסדא)
 - 7 Tangents: aggadic excurses on vv. 15-23
- $^{\prime}$ ומשנה הי: the roads were set up well from one to the other (to ease access) as per v. 4
 - a Note: מקלט was written on the roads to help the fleer find his way
 - i Aggadic excursus: פתיחתות of various אמוראים to the פרשה vv. 24-30
 - and back)to preempt attack by גוה"ד and back)to preempt attack by ב"ד to ב"ד and back)to
 - i If: he approached, they would speak to him
 - ii p''7. the killer would speak to him as per v. 5
 - c Competing עיר מקלט, whether a גוה"ד. whether a גוה"ד. whether a איר מקלט, based on interpretation of לו in v. 31
 - i גוה"ד adopts position that לו refers to גוה"ד. → exempt
 - ii Argument: 2 scholars who escort him presumably warn חייב → מוה"ד
 - 1 Block: they try to persuade him not to kill

IV משנה וו:

- a Who runs there?
 - i עיר מקלט, then they are brought to עיר מקלט, then they are brought to
 - 1 If: found guilty of murder, given to גוה"ד for killing as per v. 32
 - $2 \hspace{0.5cm} \textit{If:} \hspace{0.1cm} exempted-sent \hspace{0.1cm} home$
 - 3 If: found liable for גלות, returned to עיר מקלט v. 33
 - ii Dissent (יבי): the עיר מקלט doesn't really protect מזיד, but they think so \Rightarrow they run there
- b א דייא a city made up of killers doesn't protect, as per v. 34 (דעים must be non-murderers)
- c דקנים: cities with no די אמי/ר׳ אסי.
 - i According to one of them: cannot be עיר מקלט (v. 34), no בן סורר ומורה (v. 35), no עגלה ערופה (v. 36)
 - ii Other: mention of זקנים is ideal, but dispensable
- d Concluding homilies: ערי מקלט of ערי as given to יהושע and what he wrote into ספר תורה אלהים (vv. 37-42)